

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตสาขาพลศึกษาในประเทศไทย ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ถึง ๒๕๒๐ ในด้านหัวข้อวิทยานิพนธ์ วัตถุประสงค์ของการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ระดับกลุ่มประชากรของการวิจัย และประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยนี้จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการวิจัยทางพลศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้นต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตสาขาพลศึกษาในประเทศไทย ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ถึง ๒๕๒๐ จำนวนทั้งสิ้น ๑๑๔ เล่ม เป็นวิทยานิพนธ์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๑๐๕ เล่ม และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ๑๔ เล่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร รายงานต่าง ๆ และรายละเอียดจากวิทยานิพนธ์สาขาพลศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการกระจายร้อยละ และทดสอบความแตกต่างของจำนวนวิทยานิพนธ์ในแต่ละประเภทด้วยไคสแควร์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ประเภทของหัวข้อวิทยานิพนธ์ ปรากฏว่า หัวข้อวิทยานิพนธ์ที่พบบ่อยมากที่สุด คือ การทดลอง รองลงมาได้แก่ การทดสอบและแบบทดสอบ หลักสูตร การบริหาร การเรียน การสอน แนวความคิดต่าง ๆ การนิเทศ ตามลำดับ

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย ปรากฏว่า การวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเพื่อการประยุกต์ใช้ทั้งสิ้น การวิจัยเพื่อใช้ในเชิงปฏิบัติการมีเพียงส่วนน้อย ส่วนการวิจัยบริสุทธิ์ไม่มีผู้ใดทำเลย

๓. ระเบียบวิธีวิจัย ปรากฏว่า ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยายมากที่สุด รองลงมาได้แก่ วิธีวิจัยเชิงทดลอง และวิธีวิจัยเชิงประวัติศาสตร์

๔. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ปรากฏว่า ส่วนใหญ่ใช้การทดลอง มากที่สุด รองลงมาได้แก่ แบบทดสอบมาตรฐาน แบบสอบถาม มาตรการส่วนประมาณค่า แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้าง มาตรการส่วนวัดทัศนคติ การสัมภาษณ์ เอกสาร และการสังเกตตามลำดับ

๕. ประเภทของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ย เป็นสถิติที่ใช้มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง ๒ กลุ่ม การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า ๒ กลุ่ม ขึ้นไป สหสัมพันธ์ ร้อยละ คะแนนมาตรฐาน และค่าไคสแควร์ ตามลำดับ

๖. ระดับกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ปรากฏว่า นักศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นกลุ่มประชากรที่ใช้มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ครูพลานามัย นักเรียนระดับมัธยมศึกษา นักกีฬา นักเรียนระดับประถมศึกษา ผู้บริหาร ครูทั่ว ๆ ไป ตามลำดับ

๗. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย ปรากฏว่า การวิจัยส่วนใหญ่มุ่งประโยชน์ทางค่าน การเรียนการสอน มากที่สุด รองลงมาได้แก่ หลักและคุณค่าในการออกกำลังกาย การจักษุศาสตร์ การจักษุปรณสถานที่ และการบริหารและการนิเทศ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

๑. จากการวิจัยพบว่า การวิจัยทางค่านิยมมีทำกันน้อยมาก แต่เนื่องจากว่าการนิเทศเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนพลศึกษา ดังนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนพลศึกษามีประสิทธิภาพและก่อประโยชน์แก่นักเรียนอย่างแท้จริง จึงควรให้มีการวิจัยทางค่านิยมเพิ่มขึ้น
๒. การวิจัยเพื่อใช้ในเชิงปฏิบัติการก็เช่นเดียวกัน เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ควรส่งเสริมให้ผู้ที่ทำการสอนทำการวิจัยทางค่านิยมมากขึ้น โดยในขั้นแรกควรจัดขึ้นในระดับปริญญาโทและดิพลอม เพื่อเป็นแนวทางและตัวอย่างแก่ครูโดยทั่วไป
๓. การวิจัยในเชิงประวัติศาสตร์ มีส่วนช่วยในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้กว้างขวางขึ้น ถ้าผู้สอนได้ศึกษาถึงเหตุการณ์ทางพลศึกษาในอดีตแล้ว อาจจะช่วยให้เห็นแนวทางที่จะช่วยปรับปรุงส่งเสริมทางค่านิยมพลศึกษาให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น ดังนั้นจึงควรให้มีการวิจัยในเชิงปฏิบัติเพิ่มขึ้น เพราะการวิจัยประเภทนี้ยังมีทำกันน้อยมาก
๔. การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญ ควรใช้วิธีการที่ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์ เพื่อผลการวิจัยนั้นจะได้มีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และเป็นปรนัย
๕. การวิเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์เฉพาะวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตสาขาพลศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่านั้น แต่งานวิจัยทางค่านิยมพลศึกษานั้น ยังมีการวิจัยโดยหน่วยงานต่าง ๆ อีก เช่น กรมพลศึกษา องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ดังนั้นในการวิเคราะห์งานวิจัยทางค่านิยมพลศึกษาในครั้งต่อไป ควรจะรวบรวมงานวิจัยเหล่านี้เข้าทำการวิเคราะห์ด้วย
๖. การวิเคราะห์อาจจะทำในแนวอื่นบ้าง เช่น การนำผลของการวิจัยในค่านิยมต่าง ๆ ไปใช้หรือไม่มากนักเพียงใด ซึ่งจะช่วยให้งานวิจัยนั้นมุ่งไปตามประเด็นที่ต้องการมากที่สุดเท่าที่จะทำได้